

NĐĐ c VĐ năm ấy mĐt mùa, kho tàng trĐng rĐng. Quan ĐĐi gia sĐ c vĐ vết ngân khĐ ,những nhiĐ u đòi hĐ i ĐĐ . NĐn cĐt xén cĐa công tràn lan. Trong triĐ u ngĐĐi ta công khai mua bán quan chĐ c. KĐ mua đĐĐ c chĐ c quan ĐĐi càng gĐng vĐ vết đĐ thu hĐ i vĐn. CĐ quanh quĐn nhĐ thĐ tiĐn công, tiĐn dân vào hĐt túi quan tham. Công khĐ cĐn kiĐt.

Đ giáp biên giĐ i vĐ i nĐĐ c TĐ có chuyĐn vĐ đĐt đĐi. NĐĐ c VĐ xĐa là chĐ hĐ u cĐa TĐ . Sau thĐ y nĐĐ c khác mĐnh hĐn quay sang mà bĐ triĐ u cĐng vĐ i TĐ . MĐy mĐĐi năm sau, nĐĐ c TĐ hùng cĐĐng. Vua quan nĐĐ c VĐ rúu rít đĐt nhau sang chĐ u phĐ c. TĐ Bá VĐĐng cĐm cái chuyĐn ngày xĐa, ép vua tôi nĐĐ c VĐ phĐ i cĐt đĐt làm Đ nhĐn chĐ hĐ u.

Vua quan nĐĐ c VĐ cũng cĐt đĐt thì đĐ xin hòa hiĐ u. QuĐn thĐn nĐĐ c TĐ thĐ y Đ y đĐt đĐ dĐng mĐi tàu vĐ i TĐ Bá VĐĐng.

- BĐn VĐ vĐn giĐng phĐn phúc. Mà giĐng phĐn phúc thì bĐc vĐ i ngĐĐi thân tĐt nhĐĐ c vĐ i ngĐĐi ngoài. Nay chúng dĐng đĐt đĐ dĐng nhĐ thĐ . Đt là không còn chĐ bĐu víu nĐa rĐi. ĐĐi VĐĐng nhân cĐ hĐi này mà Đ y nĐt nhĐng đĐo và biĐn cĐa chúng nó. ĐĐ lâu giĐng đó gĐp kĐ khác Đ i nĐĐng theo khó mà còn cĐ hĐi.

TĐ Bá VĐĐng khen phĐi, liĐn triĐ u vua tôi nĐĐ c VĐ sang nói.

- XĐa kia lúc tiên đĐ phĐi lo nhiĐ u viĐ c, có gĐi các ngĐĐi giĐ hĐ mĐy hòn đĐo và lãnh hĐi. Nay thĐ y các ngĐĐi cũng đĐ tĐn tình, gĐng giĐ gìn. ThĐi gian lâu cũng mĐt mĐi. Xét công lao coi giĐ bấy lâu có chút Đ vĐt ban cho các ngĐĐi gĐi là thĐĐng lòng thành. Còn viĐ c trông giĐ thì đĐ nĐĐ c TĐ ta làm ĐĐi cho đúng phép.

VĐ vĐĐng và mĐy bĐ y tôi Đ đĐĐi đĐĐn mĐt mĐy ngĐ ngĐc. TĐ Bá VĐĐng liĐ c mĐt thĐ y vĐ y ĐĐn tiĐng hô.

- Nh&# ng k&# n&# c V&# d&# i đi&# n kia đ&# u là con cháu trung th&# n c&# a n&# c V&# khi x&# a. Đ&# u m&# t lòng v&# i n&# c T&#. T&# nay tr&# đi n&# u n&# c V&# có bi&# n. N&# c T&# ta nh&# t quy&# t s&# b&# o v&# ngôi v&# cho các con cháu trung th&# n. Th&# v&# i tr&# i cao, n&# u n&# c T&# sai l&# i thì thái mi&# u không còn m&# nh ngói.

Qu&# n th&# n n&# c T&# l&# p t&# c qu&# xu&# ng, đ&# ng thanh hô l&# n.

- Xin th&#, xin th&#

Ti&# ng hô vang xa, uy nghi, hùng tráng khi&# n vua quan n&# c V&# xây x&# m m&# t mây. Quan th&#p tùng V&# v&# ng là Uông đ&# l&# y vua, cáo l&# i khéo v&# i T&# V&# ng mà diu vua v&# quán đ&# ch.

q quán đ&# ch, n&# m m&# t lát thì V&# v&# ng t&# nh đ&# y. G&# i m&# u th&# n đi theo vào h&# i k&# sách. M&# u sĩ là Uông nói.

- Gi&# th&# n&# c T&# đang m&# nh, n&# c V&# thì suy. Chi b&# ng dâng n&# t m&# y cái đ&# o &# y cho xong gi&#, l&# y đ&# c thái mi&# u n&# c V&# mà th&#.

Có ti&# ng quát.

- Hoang đ&# ng, sao có th&# b&# y k&# nh&# v&# y. Đã nh&# ng đ&# t bi&# n gi&# i là quá l&# m r&# i.

V&# V&# ng cùng m&# i ng&# i nhìn l&# i. Th&# y đó là đ&# i th&# n T&# n ng&# i ph&# ng Nam m&# i đ&# c c&# t lên làm m&# t trong t&# tr&# đ&# i th&# n, t&# ng đánh tr&# n nhi&# u năm. V&# v&# ng h&# ng gi&# ng e h&# i.

- Này th&# ng quân y, mây có k&# gì hay h&# n không ?

Tên thầy Vợ vợ ông nói với, biết trong lòng có buồn khác, đành nhún mà hỏi cho qua chuyện.

- Nhưng dân nổi dậy như thế, liệu quân lính trong nước có cam chịu không? Thầy cũng theo quân Vợ đi trên mặt, biết cái tráng trí của họ lắm. Lại còn cái khí hùng của dân Vợ nữa, buồn họ nhỏ nhân cơ này mà kích động làm loạn. Làm cái phải lo lắm.

Vợ vợ ông cười nói.

- Thầy à, triều đình như cái thuyền của cha ông mà có ngày nay. Tài cán gì mà bàn đến sự. Cho mà trông coi triều chính mấy năm mà vật giá tăng vọt, thuế tithiếp tràn lan. Thuế này ngi dân tha phing, chịu thuế không có nên các bác đi mua nưm hàng vư cụng gia tiên. Trong triều đã có hàng ngi lo hết cái mà mà nói rồi.

Đoạn Vợ Vợ ông quay sang gọi quan thing th b L là Tôn D.

- D này, ngi nói ta nghe về cái hùng của dân Vợ thế nào khi được tin vợ biết đi o.

Tô D vòng tay đáp.

- Thế à đi với ông anh mình, t khi được ch n th n đã hết lòng, hết sức. Gi dân Vợ ch quan tâm đến n r u ngon, gái đẹp, nhà, xe. Chuyện chính s ch có mấy đ a gần đ. Thế đã ch đ o cho chúng đ a sung quân đ i, đ a thì vào vi n tâm th n. Thế ng thì b nhà lao vì tr n thu. Tin t c đ c ki m soát ng t. D u có m t c bi n đi n a dân cũng ch bi t.

Vợ vợ ông th dài nói.

- Âu cũng vì mu n n c Vợ n đ nh chính s mà phải làm đi u b t đ c dĩ y trong lúc này thôi. Tôn D gi làm t t m, xong đ t này ta cho ngi làm đ i th n.

T n trong lòng ch a yên, bền h i ..

- Th a đi v ng, th còn quân lính h nghĩ sao ?

V V ng g i th ng th bô binh là Qu ng h i.

- Th tráng trí c a quân đi n c ta th nào ?

Qu ng v n to béo, b ng ph . Loay hoay mãi m i vòng đ c đôi tay ôm l y b ng mà tâu.

- Th a l ng b ng v n c p phát đ y đ , sung túc. Đi s ng nâng cao, v đ p, con ngoan . nhà c a ai cũng có. L i thêm th t ngu n thu làm ăn kinh t . Ai cũng mu n gi yên n cu c s ng yên bình, n đ nh th này thôi. H còn th m cảm n tri u đình đã sáng su t ch n đ ng l i ngo i giao ôn hòa. Ng t m t đi u m y năm g n đây kinh t sa sút nên thu nh p cũng kém đi, s kéo dài lâu ngày sinh bi n.

V v ng quay sang h i T n.

- Ng&# i trong coi ngân kh n c V , sao đ quân đi đối kém. Li u có ph i đ nh đ y h t i ch làm lo n hay sao?

T n gi b h c đúng t i, m t mảy xám ngoét tâu.

- D th a năm nay m t mùa, làm ăn th t bát là cái khó chung c a c thiên h . Th n đã t n đ ng h t m i ngu n thu, lo i thu . Nh ng v n còn ch a đ vì quân lính trong tri u t lâu đã quen h ng l c c a tri u m c cao. V i dân chúng h còn h n nhi u ch .

V V&# ng đ&# p bàn quát to.

- Láo toét, n&# c ra r&# ng vàng, bi&# n b&# c, đ&# ng ru&# ng ph&# nhiều m&# u m&# , tài nguyên khoáng s&# n vô t&# n. Nhân dân lao đ&# ng c&# n cù. Ch&# t&# i ng&# i mà ra nông n&# i này.

T&# n t&#u.

- Th&# a đ&# i v&# ng tài nguyên có đ&# u, than đã gán tr&# n&# . Đ&# ng ru&# ng cũng đã bán cho b&# n khách th&# ng n&# c ngoài làm th&# ng đ&# m. Dân c&# n cù thì cũng đã t&# n đ&# ng cho đi làm nô l&# n&# c ngoài thu ngân sách. R&# ng đã đ&# n h&# t t&# lâu, bi&# n nay quân T&# cho thuy&# n án ng&# . Th&# n th&# y bó tay r&# i.

V v&# ng g&# t

- H&# t n&# c thì v&# c đ&# n x&# ng. Không có r&# ng thì đào đ&# t r&# ng lên mà bán l&# y cái chi dùng.

Qu&# n th&# n đi theo nghe xong, ai cũng t&# m t&# c khen V v&# ng thông minh tuy&# t đ&# nh.

Hôm sau vua quan n&# c V vào tri&# u ki&# n T&# Bá V&# ng. Ra v&# ai cũng m&# t m&#y nh&# nh&#m. V đ&# n n&# c g&# n năm sau thì ban b&#

- Khai thác qu&# ng trên r&# ng núi phía Tây cao nguyên. Ký k&# t xong hi&# p đ&# nh biên gi&# i trên tinh th&# n h&# u ngh&# , công b&# ng.

. Năm &# y quân lính ăn T&# t đ&# y đ&# , vui v&# . ngoài h&# i đ&# o, biên gi&# i b&# n ph&# ng yên &# n, sóng l&# ng, gió đ&# ng. B&# nhi&# m thêm quan đ&# i th&# n n&# a là Tôn D&# a coi sóc vi&# c l&# trong thiên h&# , có trách nhi&# m ph&# bi&# n cho nhân dân h&# c t&# p đ&# o đ&# c và l&# i s&# ng c&# a tiên hoàng.

Kh&#p n&# i nh&#n dân hoa ca đón chào mùa xuân m&#i. C&# hoa ca ng&# i &# n đ&# c tri&# u đ&#nh r&#p kh&#p ph&# ph&#ng.

N&#m &#y ngoài kh&# i n&#&# c V&# có nhi&# u chuy&#n bi&#n đ&#ng, th&#y quân n&#&# c T&# b&#n gi&#t ng&# dân V&# công khai nh&# vua quan n&#&# c T&# th&#&#ng hay đi săn thú tiêu khi&#n. N&#&# c T&# tuyên b&# t&#t c&# ph&#n l&#n lãnh h&#i c&#a V&# thu&#c v&# n&#&# c T&#. Cái này T&# V&#&#ng đã nh&#c cho V&# v&#&#ng h&#i hai n&#&# c m&#i tr&# l&#i bang giao. L&#n &#y V&# V&#&#ng m&#i lên ng&#i, nghe T&# V&#&#ng nói các chuy&#n khác đ&#u &#m &# không nói gì. Ch&# có nói đ&#n quy&#n l&#c c&#a mình V&# V&#&#ng m&#i th&#c s&# bàn mà thôi.

B&#i th&# V&# V&#&#ng l&#n này b&#i r&#i không bi&#t bày t&# ý ki&#n có nên ph&#n bác v&#i T&# V&#&#ng hay không, trong lúc nghĩ cách thì V&# V&#&#ng ch&#c l&#i b&#&#c ra c&#a đ&#n , ch&#p hai tay v&#ng v&# ph&#&#ng B&#c hô câu th&#n chú.

- Tình h&#u h&#o V&# T&# đ&#i đ&#i b&#n v&#ng núi Thái S&#n, mệnh m&#ng nghĩa n&#ng nh&# bi&#n Nam Hoa.

V&# V&#&#ng nh&# l&#n sang T&# Qu&#c ch&#u bu&#i nao, lúc ra v&# T&# V&#&#ng n&#m tay &#n c&#n d&#n dò k&# m&#i lên ng&#i còn đ&#ng b&# ng&# , ch&#a r&#nh thu&#t cai tr&# r&#ng.

- Vì t&#m lòng thành c&#a ng&#&# i đ&#i v&#i b&#n qu&#c. N&#u sau này có gì nguy c&#p, c&# h&#&#ng v&# ph&#&#ng B&#c mà hô c&#u th&#n chú nh&# v&#y nh&# v&#y s&# có ng&#&# i giúp.

M&#y l&#n sau đó trong đ&#i mình g&#p lúc nguy khó, nh&# lúc tay chân c&#a V&# V&#&#ng b&# ch&#t đ&#t trong v&# tham nh&#ng c&#u đ&#&#ng. Mạnh m&#i l&#n g&#n đ&#n ngai vàng. M&#nh V&#&#ng trai gi&#i 3 ngày 3 đ&#m tr&#&#c s&#n đ&#n ni&#m th&#n chú h&#u h&#o V&# T&#.. Nh&# th&# mà m&#i vi&#c suôn s&#.

L&#i nói chuy&#n bi&#n đ&#o lan truy&#n kh&#p n&#&# c V&# , dân V&# nhi&# u ng&#&# i ph&#n n&# v&#i quân T&# l&#m. Tuy V&# V&#&#ng sai ng&#&# i b&#ng bít thông tin, nh&#ng s&# vi&#c c&# &#m ỉ lan tràn. V&# V&#&#ng m&#i h&#p các m&#u th&#n bàn k&# đ&#i phó. M&#u th&#n Tôn D&#a h&#i.

- Chuy&# n này đ&# i phó v&# i ai m&# i là quan tr&# ng , đ&# i v&# i T hay đ&# i v&# i s&# ph&# n n&# c&# a dân V&# .
Đ&# i V&# ng có ch&# ý ch&# a?

V&# V&# ng than r&# ng.

- N&# c T là ch&# trông c&# y c&# a tri&# u V&# nhà ta, đ&# i phó th&# nào đây?

Tôn D&# a m&# i đ&# c c&# t nh&# c lên làm đ&# i th&# n ngh&# s&# , t&# ra tháo v&#t bàn.

- Cái nào khó đ&# i phó thì t&# m gác l&# i đó, cái nào d&# thì đ&# i phó tr&# c. Ph&#m là đ&# ng minh quân
ph&# i bi&# t ch&# n cái đ&# mà làm.

V&# V&# ng d&# ng nh&# kh&# i trúng tâm t&# , th&# ph&#o tr&#t g&#nh n&# ng ngàn cân. C&# t l&# i h&# i.

- V&# y làm th&# nào?

Tôn D&# a b&# c lên ghé tai V&# V&# ng thì th&# m, l&# i nói đ&# n đ&# u V&# V&# ng r&# ng r&# m&# t m&#y đ&# n
đ&# y. Tay v&# thành ngai vàng khen liên t&# c.

- Hay, hay qu&# là k&# di&# u, k&# di&# u.

Tôn D&# a lui v&# ch&# , V&# V&# ng l&# y v&# oai v&# th&# ng ngày t&# c thì, tóc l&# i bóng m&# t, m&# m u&# n éo
tròn vo, đ&# u ng&# ng cao nhìn kh&# p l&# t qu&# n th&# n đ&# n ng&# o ng&# h&# i.

- Quan b&# hình &# đ&# u?

Quan b hình b c ra gi a tri u nghe V V ng ung dung hu n d .

- Nay b n v ng l nh cho ng i xem xét nh ng k bàn v ch quy n bi n đ o nh ng đi u sau. Xem thân nhân, lý l ch có ti n án, ti n s không, có thân nhân t ng là quan quân tri u Ng y hay không, xem có đóng thu đ y đ , có n n n ai hay không, có quan h v i các th l c V Ki u h i ngo i hay không, có quan h nam n b t chính hay không, ch p hành lu t giao thông hay không. Thu nh p th nào, t i n i làm vi c đ ng nghi p có phàn nàn gì, hàng xóm láng gi ng có gây b t hòa gì hay không, có b t mẫn v i tri u đình hay có âm m u c h i làm chính tr hay không, có b bệnh tâm th n hay không... v i quy n l c mà ng i có. Ta không nghĩ ng i đ ta th t v ng.

Sau 3 tháng thi hành hu n d c a V V ng, ng i n c V không còn m y ai quan tâm đ n bi n đ o. Ng i thì lo ch y ti n đóng thu , ng i thì lo thanh minh v vi c tr c kia quá túng ăn tr m con gà, ng i đi xin gi y ch ng nh n mình không b tâm th n đ kh i b t ng vào nhà th ng điên. Nhi u k b b t vì nh ng t i danh khác nhau... đ n n i quán xá có k nh c đ n bi n đ o, b n h u ng i cùng bàn v i b t mi ng k đó l i mà nói r ng.

- Ba năm tr c ông m i đánh bài v i tôi nhân dịp ngày xuân. Tôi không mu n vì ông mà b b t vì t i đánh b c t năm nào đâu.? Xin ông th n tr ng gi mình.

Hàng xóm, đ ng nghi p ghét nhau, trong đ n t cáo hay nh n xét khuy t đ m th ng có kèm câu là tên M , tên Na..trong đ i s ng hàng ngày ho c công vi c th ng nh c t i ch quy n bi n đ o c a n c V ..

Trong kinh thành có m t v t ng già v h u đã lâu, n i ti ng là ng i can đ m, thao l c. Ông t ng lên án nhi u sai trái c a tri u đình. Thiên h ai cũng cho ông là ng i chính tr c dám nói th ng. Ngày n có k l u mạnh g p ông mà h i r ng.

- Ông là ng i chính tr c có ti ng trong thiên h , s sách đ u ghi. Nay k hèn này xin h i ông m t câu, nh ng vùng bi n đ o mà n c T đang r p tâm chi m kia có ph i c a n c V không?

V t ng già cúi đ u bu n bã nói.

- Ta thì không ch c đã có t i gì, nh ng con cháu ta thì i càng không ch c. Chuy n bi n đ o là do tri u đình quy t đ nh. Ta khuyên anh lên chăm lo làm ăn, ki m nhi u b c nén mà vun vén gia đình nhà mình. Chuy n chính s do tri u đình và cũng do v n n c. Cá nhân thì nh bé l m.

Ngoài ch thiên h đã thôi x m xì v bi n đ o, trong tri u quân đ i có vài v t ng lãnh vì máu tr n chi n v n còn. Đôi lúc th ng ch t v n tri u đình v ch quy n lãnh th . V V ng gọi lên h i.

- Gia đình các anh đi du l ch ở đâu?

Các t ng lãnh th a r ng.

- ở bên s x c a ng i da tr ng, tóc vàng hay ít ra là bên H ng, Thái, Sing...

V v ng h i?

- Th có ăn cá bi n c a ng dân n c V p đá m y ngày t ngoài kh i mang v kinh đô, i thêm hóa ch t b o qu n c a n c T không?

Các t ng lãnh th a r ng:

- Không , chúng th n ăn cá đóng h p c a các n c có tiêu chu n th c ph m kh t khe. Chúng th n ph i gi gìn s c kh e đ b o v t qu c.

V V ng c i khả khả.

- Các anh cũng như ta, c để chúng ta có đi du lịch như ng ch n c T chỉ m đâu, có ăn cá c a ng dân chúng ta đánh đâu. V y thì hà c gì các anh h i ta khi mà chúng ta đang gi gìn s c kh e c a mình để xây d ng đ t n c ph n vinh, n đ nh n n chính tr nh ?

Các t ng lãnh nghe xong, ng ra ý c a V V ng. Ch p tay đ ng thanh hô n.

- Để i V ng anh minh, n c V h ng th nh.Quân V hùng c ng, dân V , dân V ...

Th y các t ng lập b p mãi đo n dân V . V V ng trên ngai vàng xua tay.

- Thôi thôi các ng i lui, dân V v n hi n lành, tri u đình b o th nào là th v y. Không c n đ a h vào kh u hi u.

Các t ng lãnh ra v . V V ng u t đi trong đi n. Lát sau ngài để i cho cung đi n v ng v ra sân v ng v h ng B c ni m th n chú h m nh. Nh ng tên lính h u trong đi n đang th c hi n nghi l để i phiên gác m i. B u tr i d n lên t phía Đông, n c V b t đ u m t ngày b ng nh ng tia ánh sáng m t tr i đ th m nh máu khô c a nh ng ng dân trên ch t bi n vì đ n quân T . Trong ánh sáng c a m t tr i đi qua bi n Đông có c mùi tanh tanh c a máu.